

Protestantse Kerk

Protestants Kralingen

PAASICOON | 14DE EEUWS FRESCO CHORAKERK ISTANBUL

Hoflaankerk, 19 april 2014

STILLE ZATERDAG: PAASWAKE

voorganger: ds Rian Veldman

ouderlingen: Henny de Vos-Koerselman en Sipke Sels

diakenen: Albert Taco Molenaar en

Marga Hirschfeld-Roodhorst

lectoren: Koos en Jan Job van der Steenhoven,

Judith Korevaar, Anita Klunne

organist: Wouter van der Wilt

kosters: Pieter van Drunen en Leonard de Vos

stilte

zingen: psalm 130: 1, 2 en 3

openingsgebed:

v: God, in de stilte van de nacht
leggen wij onszelf in uw handen.
Gij kent al ons tekortschieten en falen.

a: Aanvaard ons met al wat in ons is.

v: Keer de dood in ons tot leven,
het duister tot licht.

a: Bewaar ons deze nacht in uw vrede.

Amen

DE SCHRIFTEN OPEN

Schriftlezing: Genesis 1: 1-19

¹In het begin schiep God de hemel en de aarde. ²De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods geest zweefde over het water.

³God zei: 'Er moet licht komen,' en er was licht. ⁴God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis; ⁵het licht noemde hij dag, de duisternis noemde hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

⁶God zei: 'Er moet midden in het water een gewelf komen dat de watermassa's van elkaar scheidt.' ⁷En zo gebeurde het. God maakte het gewelf en scheidde het water onder het gewelf van het water erboven. ⁸Hij noemde het gewelf hemel. Het werd avond en het werd morgen. De tweede dag.

⁹God zei: 'Het water onder de hemel moet naar één plaats stromen, zodat er droog land verschijnt.' En zo gebeurde het. ¹⁰Het droge noemde hij aarde, het samengestroomde

water noemde hij zee. En God zag dat het goed was.

¹¹ God zei: 'Overal op aarde moet jong groen ontkiemen: zaadvormende planten en allerlei bomen die vruchten dragen met zaad erin.' En zo gebeurde het. ¹² De aarde bracht jong groen voort: allerlei zaadvormende planten en allerlei bomen die vruchten droegen met zaad erin. En God zag dat het goed was. ¹³ Het werd avond en het werd morgen. De derde dag.

¹⁴ God zei: 'Er moeten lichten aan het hemelgewelf komen om de dag te scheiden van de nacht. Ze moeten de seizoenen aangeven en de dagen en de jaren, ¹⁵ en ze moeten dienen als lampen aan het hemelgewelf, om licht te geven op de aarde.' En zo gebeurde het. ¹⁶ God maakte de twee grote lichten, het grootste om over de dag te heersen, het kleinere om over de nacht te heersen, en ook de sterren. ¹⁷ Hij plaatste ze aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde, ¹⁸ om te heersen over de dag en de nacht en om het licht te scheiden van de duisternis. En God zag dat het goed was. ¹⁹ Het werd avond en het werd morgen. De vierde dag.

moment van stilte en gebed

zingen lied 513: 1, 2 en 4

Schriftlezing: Exodus 14: 15-15: 1

¹⁵ De HEER zei tegen Mozes: 'Waarom roep je mij te hulp? Zeg tegen de Israëlieten dat ze verder trekken. ¹⁶ Jij moet je staf geheven houden boven de zee en zo het water splijten, zodat de Israëlieten dwars door de zee kunnen gaan, over droog land. ¹⁷ Ik zal de Egyptenaren onverzettelijk maken zodat ze hen achterna gaan, en dan zal ik mijn ma-

jesteit tonen door de farao en zijn hele leger, zijn wagens en zijn ruiters, ten val te brengen. ¹⁸ De Egyptenaren zullen beseffen dat ik de HEER ben, als ik in mijn majesteit de farao, met al zijn wagens en ruiters, ten val heb gebracht.’

¹⁹ De engel van God, die steeds voor het leger van de Israëlieten uit was gegaan, stelde zich nu achter hen op. Ook de wolkkolom die eerst voor hen uit ging stelde zich achter hen op, ²⁰ zodat hij tussen het leger van de Egyptenaren en dat van de Israëlieten kwam te staan. Aan de ene kant bracht de wolk duisternis, aan de andere kant verlichtte de vuurzuil de nacht. Die hele nacht konden de legers niet bij elkaar komen. ²¹ Toen hield Mozes zijn arm boven de zee, en de HEER liet de zee terugwijken door gedurende de hele nacht een krachtige oostenwind te laten waaien. Hij veranderde de zee in droog land. Het water spleet, ²² en zo konden de Israëlieten dwars door de zee gaan, over droog land; rechts en links van hen rees het water op als een muur. ²³ De Egyptenaren achtervolgden hen, alle paarden en wagens van de farao en al zijn ruiters gingen achter hen aan de zee in. ²⁴ Maar in de morgenwake keek de HEER vanuit de vuurzuil en de wolkkolom neer op het Egyptische leger en zaaide paniek onder hen. ²⁵ Hij liet de wielen van de wagens vastlopen, zodat de Egyptenaren de grootste moeite hadden om vooruit te komen. ‘Laten we vluchten!’ riepen ze. ‘De HEER steunt de Israëlieten, hij strijdt tegen ons!’

²⁶ De HEER zei tegen Mozes: ‘Strek je arm uit boven de zee; dan stroomt het water terug, over de Egyptenaren en over al hun wagens en ruiters.’ ²⁷ Mozes gehoorzaamde, en toen de dageraad aanbrak, stroomde de zee terug naar haar gewone plaats. De Egyptenaren

vluchtten het water tegemoet, de HEER dreef hen regelrecht de golven in. ²⁸ Het terugstromende water overspoelde het hele leger van de farao, al zijn wagens en ruiters, die achter de Israëlieten aan de zee in gereden waren; niet een van hen bleef in leven. ²⁹ Maar de Israëlieten waren dwars door de zee gegaan, over droog land, terwijl rechts en links van hen het water als een muur omhoogrees.

³⁰⁻³¹ Zo redde de HEER de Israëlieten die dag uit de handen van de Egyptenaren. Toen ze de Egyptenaren dood langs de zee zagen liggen en het tot hen doordrong hoe krachtig de HEER tegen Egypte was opgetreden, kregen ze ontzag voor de HEER en stelden ze hun vertrouwen in hem en in zijn dienaar Mozes.

moment van stilte en gebed

zingen lied 350:

*1 allen, 2 mannen,
3 vrouwen, 4 mannen,
5 allen*

Schriftlezing Ezechiël 37: 1-14

¹ Ik werd opnieuw door de hand van de HEER gegrepen. Zijn geest voerde mij mee en hij zette mij neer in een dal vol beenderen. ² Ik moest er aan alle kanten omheen lopen, en zo zag ik dat er verspreid over het dal heel veel beenderen lagen, die helemaal waren uitgedroogd. ³ De HEER vroeg mij: 'Menskind, kunnen deze beenderen weer tot leven komen?' Ik antwoordde: 'HEER, mijn God, dat weet u alleen.' ⁴ Toen zei hij: 'Profeteer, en zeg tegen deze beenderen: "Dorre beenderen, luister naar de woorden van de HEER" ⁵ Dit zegt God, de HEER: Beenderen, ik ga jullie adem geven zodat jullie tot leven

komen. ⁶ Ik zal jullie pezen geven, vlees op jullie laten groeien en jullie met huid overtrekken. Ik zal jullie adem geven zodat jullie tot leven komen, en jullie zullen beseffen dat ik de HEER ben.”

⁷ Ik profeteerde zoals mij was opgedragen. Zodra ik dat deed hoorde ik een geluid, er klonk een geruis van botten die naar elkaar toe bewogen en zich aaneen voegden. ⁸ Ik zag pezen zich aanhechten en vlees groeien, ik zag hoe er huid over de botten heen trok, maar ademen deden ze nog niet. ⁹ Toen zei hij tegen mij: ‘Profeteer tegen de wind, profeteer, mensenkind, en zeg tegen de wind: “Dit zegt God, de HEER: Kom uit de vier windstreken, wind, en blaas in deze doden, zodat ze weer gaan leven.”’ ¹⁰ Ik profeteerde zoals hij mij gezegd had, en de lichamen werden met adem gevuld. Ze kwamen tot leven en gingen op hun voeten staan: een onafzienbare menigte.

¹¹ En hij zei tegen mij: ‘Mensenkind, deze beenderen zijn het volk van Israël. Het zegt: “Onze botten zijn verdord, onze hoop is vervlogen, onze levensdraad is afgesneden.”’ ¹² Profeteer daarom en zeg tegen hen: “Dit zegt God, de HEER: Mijn volk, ik zal jullie graven openen, ik laat jullie uit je graven komen en ik zal jullie naar het land van Israël terugbrengen. ¹³ Jullie zijn mijn volk, en jullie zullen beseffen dat ik de HEER ben als ik je graven open en jullie uit je graven laat komen. ¹⁴ Ik zal jullie mijn adem geven zodat jullie weer tot leven komen, ik zal jullie terugbrengen naar je land, en jullie zullen beseffen dat ik de HEER ben. Wat ik gezegd heb, zal ik doen – zo spreekt de HEER.”’

moment van stilte en gebed

zingen lied 610

Schriftlezing Matteus 28: 1-10

¹ Na de sabbat, toen de ochtend van de eerste dag van de week gloorde, kwam Maria uit Magdala met de andere Maria naar het graf kijken. ² Plotseling begon de aarde hevig te beven, want een engel van de Heer daalde af uit de hemel, liep naar het graf, rolde de steen weg en ging erop zitten. ³ Hij lichtte als een bliksem en zijn kleding was wit als sneeuw. ⁴ De bewakers beefden van angst en vielen als dood neer. ⁵ De engel richtte zich tot de vrouwen en zei: ‘Wees niet bang, ik weet dat jullie Jezus, de gekruisigde, zoeken. ⁶ Hij is niet hier, hij is immers opgestaan, zoals hij gezegd heeft. Kijk maar, dat is de plaats waar hij gelegen heeft. ⁷ En ga nu snel naar zijn leerlingen en zeg hun: “Hij is opgestaan uit de dood, en dit moeten jullie weten: hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zul je hem zien.” Dat is wat ik jullie te zeggen had.’ ⁸ Ontzet en opgetogen verlieten ze haastig het graf om het aan zijn leerlingen te gaan vertellen. ⁹ Op dat moment kwam Jezus hun tegemoet en groette hen. Ze liepen op hem toe, grepen zijn voeten vast en bewezen hem eer. ¹⁰ Daarop zei Jezus: ‘Wees niet bang. Ga mijn broeders vertellen dat ze naar Galilea moeten gaan, daar zullen ze mij zien.’

moment van stilte en gebed

zingen lied 633

tijdens het zingen van het lied wisselt de liturgische kleur van paars naar wit

LOF VAN HET LICHT VAN CHRISTUS

intocht van het Licht van Christus, terwijl we zingen:
lied 594: Wachters op de morgen...

het licht wordt doorgegeven onder het zingen van:
lied 600: Licht ontloken aan het donker

TOEWIJDING EN DOOPGEDACHTENIS

Schriftlezing: Romeinen 6: 3-11

³Weet u niet dat wij die gedoopt zijn in Christus Jezus, zijn gedoopt in zijn dood? ⁴We zijn door de doop in zijn dood met hem begraven om, zoals Christus door de macht van de Vader uit de dood is opgewekt, een nieuw leven te leiden. ⁵Als wij delen in zijn dood, zullen wij ook delen in zijn opstanding. ⁶Immers, we weten dat ons oude bestaan met hem gekruisigd is omdat er een einde moest komen aan ons zondige leven: we mochten niet langer slaven van de zonde zijn. ⁷Wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. ⁸Wanneer wij met Christus zijn gestorven, geloven we dat we ook met hem zullen leven, ⁹omdat we weten dat hij, die uit de dood is opgewekt, niet meer sterft. De dood heeft geen macht meer over hem. ¹⁰Hij is gestorven om een einde te maken aan de zonde, voor eens en altijd; en nu hij leeft, leeft hij voor God. ¹¹Zo moet u ook uzelf zien: dood voor de zonde, maar in Christus Jezus levend voor God.

het water wordt in de doopvont gegoten

gebed bij de doopvont

Vernieuwing van de doopgeloften & belijdenis van geloof (STAANDE)

Wij geloven in God, de levende.

Licht was het eerste dat Hij schiep,
het licht van een nieuwe dag,
het licht in onze ogen.

Uit zijn liefde zijn wij geboren,
nooit zal Hij ons vergeten.

Wij geloven in God, de levende.

Wij geloven in Jezus Christus, onze Heer.

Want in hem is God nabij gekomen,
als een mens van liefde
die naar ons zoekt en vraagt.
Toen hij zichzelf aan ons gaf
tot op het laatst,
werd hij gekruisigd door mensenhanden.

Maar Gods liefde kan niet sterven.

Hij is verrezen, onweerstaanbaar,
als het licht van een nieuwe dag,
licht in onze ogen.

Wij geloven in Christus, onze Heer.

*Wij geloven in de Heilige Geest,
die ons bezieling geeft en troost.*

Zij veroordeelt kwaad en zonde,
zodat we ruimte vinden
voor vergeving en vrede.

Het vuur van de Geest
maakt ons tot een gemeente
met warmte en daadkracht
en tot een licht voor de wereld.

Wij geloven in de Heilige Geest.

Wij geloven in God, de levende.

Licht was het eerste dat Hij schiep;
uit zijn liefde zijn wij geboren.

Onder zijn hoede zullen wij leven

Tot in de eeuwen der eeuwen, amen.

collecte voor Myanmar

tijdens collecte zingen we: Jezus u bent het licht (Taizé)

Je-zus, u bent het licht in ons le-ven: laat nim-mer toe dat mijn dui-ster tot mij spreekt.
Jé-sus le Christ, lu-mière in-té-rieu-re, ne lais-se pas mes té-nè-bres me par-ler

Je-zus, u bent het licht in ons le-ven: o - pen mij voor uw lief-de, o Heer.
Jé-sus le Christ, lu-mière in-té-rieu-re, don-ne - moi d'ac-cueil-lir ton a - mour

slotlied: 643: 1 allen, 2m, 3v, 5m, 7v, 8 allen

Zegen

beantwoord met AMEN

(3x gezongen)

orgelspel:

improvisatie

Morgenoctend zetten wij de viering van Pasen voort om 10.00 uur in Pro Rege

